

Még most is várok rád
(Köteles István - Lantos Krisztina)

Refrén: Még most is várok rád,
Minden magányos éjszakán.
A hozzád írt dalom öleljen magához,
Csak ezt akarom!

Sokat gondolok rád,
Most elmondom, mi fáj.
Még mindig bennem élsz,
Lehet, hogy így marad örökké.

Refrén: Még most is várok rád,
Minden magányos éjszakán.
A hozzád írt dalom öleljen magához,
Csak ezt akarom!

Falset: Várok rád, minden magányos éjszakán.
Várok rád, minden magányos éjszakán.

Tomboló, vad vihar,
Ha meglátlak. Felkavar.
Ha nem látlak, szomjazom,
Elviselni nem tudom.

Refrén: Még most is várok rád,
Minden magányos éjszakán.
A hozzád írt dalom öleljen magához,
Csak ezt akarom!

Falset: Várok rád, minden magányos éjszakán.
Várok rád, minden magányos éjszakán.

Sokat gondolok rád,
Most elmondtam, mi fáj.
Még mindig bennem élsz,
Ez így marad örökké.

Refrén: Még most is várok rád,
Minden magányos éjszakán.
A hozzád írt dalom öleljen magához,
Csak ezt akarom!

Falset: Várok rád, minden magányos éjszakán.
Várok rád, minden magányos éjszakán.